

нѣма очи, какъ може да гледа и да ся грыжа за насъ, и за всичко?

М. Рѣкохъ ти, чадо, че има нѣко нѣща за Бога нелесновразумителны за тебе, и едно отъ тѣхъ е и това; сирѣчь какъ може да гледа, та да ся грыжа за чловѣцы-ты, за нѣщата, като нѣма очи като наши-ты. Но могъ нѣкакъ да ти истълкувамъ малко какъ е това. Азъ знаѣхъ твърдѣ малко за това.

И. Моля ти ся, мамо, раскѣжи ми това, което ще слушамъ съ голѣмо вниманіе.

М. Помнишь ли че тя научихъ преди нѣколко дена, колко е различна душа-та отъ тѣло-то? Можешъ да видишь и да чуешъ, и да вкусишь, и да помиришешъ, и да похванешъ тѣло-то си, понеже е вещество; но душа-та ти нѣма нито видъ, нито шаръ, нито гласъ, нито вкусъ, нито миризмъ, нито твърдость, нито мекость, понеже не е вещество: тя е духъ.

И. Всичкы-ты тья нѣща азъ помнѣхъ, мамо, и струва ми ся че гы разумѣвамъ добрѣ.

М. Помнишь ли че ми каза и това: какъ можеше да представишь на умъ-тъ си, че гледашь нѣща като гы не гледашь?

И. Наистинъ, помнѣхъ и това, мамо.

М. Добрѣ, ако духъ-тъ е толко различенъ отъ тѣло-то, то не е чудно, че той дѣйствува много различно отъ тѣло-то. Тѣло-то има очи, които гледать нѣща-та, които ся виждать, и духъ-тъ има очи, които гледать и невидимы-ты вещи.